

www.explicadansa.com

RECALL NOTES MILLOR PÚBLIC DEL SISMÒGRAF 2015

Durant els tres dies del festival Sismògraf, ens hem anat trobant i xerrant amb un grup d'espectadors, guiats, principalment per unes llibretetes que plantejaven qüestions i demanaven ser alimentades amb adjectius i títols. Érem la Maria Rosa, l'Albert, el Quinto, el Quim, la Margarita, el Xevi, la Marta i la Cèlia, acompanyats d'en Toni, la Beatriu i la Bàrbara. La trobada del darrer dia va servir per extreure algunes conclusions i poder identificar les tendències de la dansa contemporània que es van poder veure a Olot durant el cap de setmana del 24 al 26 d'abril. Aquí traslladem unes notes (en fem un breu resum)

Sobre les obres

Les obres més vistes al Sismògraf, per facilitat, per horaris o per tria, foren *Capricis* (aquesta la va veure tothom), *Horas*, *Cherepaka*, *La Consagració de la Primavera*, *Ballarina*, *Epíleg d'un Somni*, *Sol Picó + MIS* (on van assistir cinc persones del grup).

Quan intentem veure perquè ens ha agradat més o menys de cadascuna de les peces, veiem que allò que ens fa vincular-nos-hi varia d'una a l'altra, i poden ser coses tan diferents com ara:

- uns elements concrets que aconseguen traslladar-nos a espais o situacions conegudes;
- una sensació general entranyable;
- la bellesa que transmet la peça o els intèrprets;
- les imatges que ens regala;
- el moviment amb el que evoluciona la interpretació;
- referents musicals compartits, per època, per proximitat o per gust.

Amb tot, queda palesa la importància que té la música per a la dansa -tant quan n'hi ha com quan no hi és- la relació entre aquestes dues expressions és molt estreta, *Capricis* n'és un cas evident.

Pel que fa a les dimensions de la peça, es nota la importància del petit format (com el de les obres *Ballarina* i *Wakefield Pole*) que aconseguen arribar més directament al públic. El format és significatiu per la manera d'aproximar-nos a l'obra i pel sentit final que construeix. El format Lab, per exemple, que fa uns anys no es coneixia, ara és normal i fins i tot esperable en algunes ocasions.

Horas, en canvi, és una peça de gran format que no té una entrada directa com les dues anteriors, però que, fins i tot dins l'estranyament, comunica la recerca d'un univers intangible i profund. El risc es major perquè es molt més gran i juga amb un major nombre d'elements. Aquesta obra, amb tota la seva magnitud singular, ens ensenya que és possible valorar les obres sense entendre-les totalment.

Altres observacions

- S'ha trobat a faltar més representació de públic jove, que podria gaudir de moltes de les propostes i donaria una perspectiva pròpia al festival.
- Si parlem de gènere, valorem la presència d'artistes dones.
- Hi ha una diversitat d'artistes important que s'han desplaçat de tot Catalunya per assistir i/o participar al festival, i per contra, es troba a faltar més presència d'agents locals vinculats a la dansa (com per ex. professors i alumnes d'escoles de dansa locals).
- Com a idea per ampliar la diversitat del festival, es podrien pensar altres activitats, com per exemple passis de pel·lícules... que eixamplarien el context de la dansa. Malgrat que, segurament, però, llavors es multiplicarien la superposició d'accions en el mateix horari, una cosa que ja sap greu que passi avui.